

Kapitán děl. Jiří Baitler:

Přímé spojení baterie s pěchotou.

Dosavadní organisace spojení pěchoty s dělostřelectvem svému účelu plně nevyhovuje.

Cesta žádosti o dělostřeleckou palbu od velitele roty přes velitele praporu, styčného důstojníka, velitele oddílu a přes dvě ústředny k veliteli baterie jest v některých situacích zdoluhavá, a počítáme-li s velkou pravděpodobností poruch na této dlouhé cestě, dokonce nevyhovující. Kromě toho jest zde nebezpečí zkomolení depeše (určení cílů a pod.) při jejím předávání přes tolik stanic.

Toto spojení snad vyhovuje domluvě, přípravě různých akcí a žádostem o palby, které mají býti provedeny až někdy v určitou hodinu. Běží-li ale o okamžité zasažení dělostřelectva do boje, za nepředvídaných změn bojové situace, o důležité, rychlé palby dělostřelectva, pak ukáže se nedostatečnost tohoto dlouhého spojení. V přednášce o polní službě dělostřelectva, vydané pro vojenskou akademii, počítá autor, že palba na žádost pěchoty, předávanou od styčného důstojníka, může býti zahájena za nejpriznivějších podmínek za $\frac{3}{4}$ hodiny. Při tom ovšem nepočítá se s časem, který uplyne od okamžiku, kdy velitel roty zjistí cíl, až do okamžiku doručení žádosti veliteli praporu (styčnému důst.) běžcem.

Nastane-li dokonce porucha na telefonním vedení, pak je zajišťovací pojítka (signalisace, běžci a pod.) nemohou nikdy plně nahraditi.

Dobrá spolupráce bezpodmínečně vyžaduje přímé domluvy. Tam, kde není osobního styku příslušných velitelů, jest pro jejich styk nutně třeba takového pojítka, které by dalo možnost domluvy a nahradilo tak osobní styk, t. j. spojení telefonem.

Mohlo by se snad namítnout, že pro tyto nejnnutnější palby postačí ta baterie, jejíž velitel jest na pozorovatelně v osobním styku s velitelem oddílu. V tomto případě zkrátí se čas předání žádosti nejvýše o 15 minut. Čas tento nebude ovšem zase jen $\frac{1}{2}$ hodiny, nýbrž mnohem delší a sice o to, jak dlouho trvá dodání žádosti běžcem od velitele roty k veliteli praporu.

Z uvedeného vysvítá, že jest žádoucí přímé spojení toho, kdo o palbu žádá, s tím, kdo palbu provádí, t. j. velitele roty s velitelem baterie.

Při částečné decentralisaci velení v oddílu za střetného a ústupového boje a za boje na zdrženou ukáže se jasně nutnost přímého spojení velitele baterie s některým z velitelů podporované pěchoty.

Rovněž zkušenosti z poslední války ukázaly nutnost tohoto přímého spojení. Na počátku války nebylo v rakouské armádě spojení dělostřelectva s pěchotou nijak organisováno. Ale již první boje ukázaly nutnost takového spojení, což vedlo k tomu, že velitelé baterií posílali kupředu, k nejbližšímu veliteli roty, pomocného pozorovatele, kterého při ustálení fronty v 16. a 17. roce vybavovali dokonce již jakýmsi improvisovanými styčnými roji.

Přímé telefonní spojení velitele baterie s velitelem roty kromě možnosti domluvy, rychlého dodávání žádostí o palbu a zpráv o změnách situace umožňuje též snadné a přesné určení a pochopení cíle a konečně zajišťuje i spojení styčného důstojníka a eventuálně i spojení velitele roty s velitelem praporu cestou velitelství oddílu.

Uznáme-li potřebu tohoto spojení, naskytá se další otázka, postačí-li pro toto spojení spojovací družstvo baterie dosavadní organisace, nebo je-li zapotřebí zvýšiti stav tohoto družstva, nebo utvořiti zvláštní styčný roj baterie.

Dosavadní spojovací družstvo baterie sotva postačí pro řádné a zajištěné spojení v baterii, takže další úkoly již nemohou býti tomuto družstvu ukládány. Vyplývá to z kalkulace, při níž budu počítati s linkami dvojitými, jak to nařizuje předpis. Linek jednoduchých užívá se u dělostřelectva dnes ne proto, že by proti dvojitým skýtaly nějaké výhody, ale jen z nedostatku telefonního kabelu. Naopak jednoduché linky, zapojené na ústřednu, působí takové přeslechy, že často znemožňují řádnou telefonní manipulaci a domluvu na této síti. Linka jednoduchá vyhovuje jen tehdy, není-li s jinými zapojena na ústřednu a nevede-li v blízkosti jiných jednoduchých linek.

Za základ kalkulace beru normální spojení v baterii, to jest linku střeleckou a linku k oddílu. Za střední délky beru: střeleckou linku 4 km, linku k veliteli oddílu 1 km. Při dvojitě lince je tím telefonní kabel baterie téměř vyčerpán. (S lehkým telefonním kabelem, který jest určen jen jako výpomocný, a to ještě jen na krátkou dobu, nemůžeme pro toto normální spojení počítati.) Nutno ale počítati s tím, že délky uvedených linek jsou někdy daleko větší. Kromě toho při kalkulaci jsem neuvažoval o tom, že baterie někdy staví i jiné linky, na př. k pomocnému pozorovateli, a v obraně zajišťovací linku z pozorovatelný velitele baterie

k ústředně oddílu. Konečně za přemísťování bude novou telefonní síť, zatím co stará jest ještě v používání. Z této kalkulace jest vidno, že jest zapotřebí nejen zvýšiti stav spojovacího družstva baterie přímé podpory pro spojení s pěchotou, ale i pro samo vnitřní spojení baterie. Pro toto vnitřní spojení potřebovala by tudíž baterie přímé podpory přibližně dvojnásobné množství personálu a materiálu staničního roje. Tento požadavek jest potvrzen i příklady z cizích armád (polské, ruské a německé), kde skutečně tohoto materiálu a personálu jest u baterie asi dvojnásobek našeho.

Pro spojení baterie s pěchotou navrhuji vytvoření zvláštního styčného roje baterie. Jeho organisace byla by ovšem odlišná od organisace styčného družstva oddílu.

Podle služebního předpisu D-VIII-1 jest velitel oddílu odborným rádcem příslušného velitele pěchoty, s kterým připravuje a řídí společnou akci. Proto, není-li s velitelem pěchoty v osobním styku, potřebuje míti u něho pro tento úkol svého zástupce o všem informovaného, t. j. styčného důstojníka.

Při spojení baterie s pěchotou běží však pouze o technickou stránku spojení, t. j. o rychlé dodávání zpráv a žádostí o palbu, a proto úloha styčného důstojníka při tomto spojení odpadá. Styčný roj baterie by tedy mohl býti jen jedním normálním rojem staničním pro vybudování jedné telefonní linky.

U dělostřelectva počítáme normálně pro jednu linku s telefonním půlrojem a proto by se snad zdálo, že navrhuji pro toto spojení jednotku nepotřebně velkou. Jak jsem však již dříve ukázal, jest nutno i pro normální spojení zesílit dosavadní družstvo. Pro toto zesílení počítám právě s tímto zdánlivým přebytkem styčného roje baterie, čímž by se alespoň částečně odpomohlo materiálnímu a personálnímu nedostatku spojovacího družstva baterie. Kromě toho vyžaduje udržování linky až téměř do prvního sledu pěchoty více mužstva, než udržování linek zadnějších a proto trvanlivějších.

Ostatně spojení velitele baterie s velitelem roty drátovým telefonem jest jenom prvním stupněm k vyřešení spojení dělostřelectva s pěchotou. V obraně, kdy stanoviště velitele roty bude delší čas nehybné, může spojení drátem dobře vyhověti. V útoku, za přibližování, za ústupu, zkrátka při všech údobích boje, kdy pěchota klade největší váhu právě na rychlost zásahu baterie do boje, bude stanoviště velitele roty téměř stále v pohybu, a telefonisté by možná nepostačili tak rychle stavět linku, aby veliteli roty stačili. Tím spíše by asi nepostačili udržovat tuto linku, t. j. odstraňovat poruchy na vedení. Zdá se, že jediným pojítkem pro tyto situace vhodným bude dobře vyřešený radiotelefon, o jehož zavedení by měla usilovat pěchota právě tak, jako dělostřelectvo.
